

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Tdo/70/2025                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 6623010638                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 14.04.2026                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martina Zeleňáková       |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2026:6623010638.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného H. G., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 14. apríla 2026 v Bratislave, o dovolaní obvineného H. G. proti rozsudku Okresného súdu Lučenec z 27. novembra 2023, sp. zn. 34T/15/2023, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. G. odmieta.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 27. novembra 2023, sp. zn. 34T/15/2023, bol obvinený H. G. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

- že dňa 12.05.2023 v čase okolo 13.30 hod. vošiel do vchodu bytového domu na J. N. XXX/X vo P. za M. X., ktorá ho vracajúc sa z obchodu do vchodu pustila a následne potom, čo si M. X. privolala výťah, pristúpil k nej zozadu a vytrhol z jej ľavej ruky žltú igelitovú tašku s nápisom BILLA takým spôsobom, že chytil ramienko čiernej kabelky, ktorá bola v igelitovej taške vložená a vo vnútri ktorej bola čierna kožená peňaženka s obsahom 1 kus občiansky preukaz a 1 kus preukaz poistenca na meno M. X. a finančnú hotovosť vo výške 15 eur, po čom následne spadla na zem, čím M. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. N. XXX/X, P. spôsobil škodu 90,00 eur a podľa znaleckého posudku jej spôsobil pomliaždenie čela vľavo a vlasatej časti hlavy v temenej oblasti vľavo s okolo očnou krvnou podliatinou okolo oboch očí a pomliaždenie ľavého ramena ľahšieho stupňa s dobou liečby do 21 dní.

Za to okresný súd uložil obvinenému H. G. podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Okresný súd zároveň uložil obvinenému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť poškodenej M. X. škodu vo výške 90 Eur.

Proti naposledy uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený H. G., prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Veseleho, advokáta so sídlom vo Veľkom Krtíši, ul. Mierová č. 1, vo svoj prospech dovolanie, a to z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku, ktoré doplnil vlastnoručným podaním.

V dôvodoch podaného dovolania obvinený poukázal na neúspešný proces jeho návrhu na obnovu konania, v rámci ktorej sa domáhal aplikácie priaznivejšej právnej úpravy. Namietal uznanie jeho viny na podklade nepriamych dôkazov, tvrdil, že došlo v jeho prípade k procesnému pochybeniu, a preto požadoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal zákonnosť a spravodlivosť postupu okresného súdu. Ďalej namietal, že pred vydaním rozsudku Okresného súdu Lučenec sa mu sudca vyhrážal ústne, že ak tento trestný čin neprizná, dá mu väčší trest, a teda ho prinútil, aby sa priznal, pričom sa vôbec tejto trestnej veci nedopustil a trpí nevinný vo výkone trestu odňatia slobody. V ďalšej časti dovolania obvinený poukázal na obsah práva na obhajobu, práva na spravodlivý proces, taktiež vyzdvihol potrebu dodržiavania zásady kontradiktórnosti, svoju argumentáciu doplnil o zákonné ustanovenia pojednávajúce o predmetných právach doplnené o tuzemskú aj zahraničnú judikatúru. Poukázal na východiská uplatňovania dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, ako aj dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a zdôraznil potrebu náležitého odôvodnenia súdnych rozhodnutí.

V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že:

podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vysloví, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 34T/185/2023 bol porušený zákon v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d) Trestného poriadku, s poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g), Trestného poriadku, a ods. 3 Trestného poriadku, v neprospech obvineného,

podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok zruší a obvineného s okamžitou platnosťou prepustí na slobodu, zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a

podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku, Okresnému súdu Lučenec prikáže, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec (ďalej tiež „prokurátor“) konštatujúc, že obvinený na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku v tom zmysle, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, v dôsledku čoho súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom obvineného poučil, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) s tým, že po vyhlásení rozsudku sa prokurátor a obvinený vzdali práva podať odvolanie a rozsudok okresného súdu tak nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, teda 27. novembra 2023. V tejto súvislosti prokurátor konštatoval, že obvinený, ktorý sa priamo na hlavnom pojednávaní vzdal práva podať odvolanie proti vyhlásenému odsudzujúcemu rozsudku súdu prvého stupňa, vyjadril tak svoju spokojnosť so všetkými jeho výrokmi, čím sa sám zbavil ďalších práv, ktoré mu prináležia podľa Trestného poriadku, preto v takomto prípade možno nápravu dosiahnuť len prostredníctvom ministra spravodlivosti, preto je zrejmé, že obvinený vzdaním sa práva podať odvolanie vylúčil vecný prieskum jeho veci na dovolacom súde. Nakoľko v predmetnej veci nemožno obvineného považovať za osobu oprávnenú na podanie dovolania, pretože v tomto prípade nebolo rozhodnuté súdom druhého stupňa a obvinený nevyužil svoje právo na podanie odvolania, prokurátor navrhol, aby dovolací súd na

neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci dovolanie odsúdeného podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

- a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z predloženého spisu je však zrejmé, že okresný súd (ako súd prvého stupňa) rozhodol o vine a treste obvineného vo veci sp. zn. 34T/15/2023 na hlavnom pojednávaní konanom 27. novembra 2023 potom, čo dovolateľ vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinným zo spáchania skutku kladeného mu za vinu s tým, že okresný súd takéto vyhlásenie obvineného prijal.

To potom ale znamená, že obvinený nie je oprávnenou osobou na podanie dovolania, pretože za vyššie popísanej situácie môže podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku len minister spravodlivosti. Ustanovenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno totiž vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby [§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku] - primerane rozhodnutia najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 12/2017, 53/2021.

Inak povedané, obvinený nie je v prejednávanej veci oprávnenou osobou na podanie dovolania, keďže urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, v dôsledku čoho o jeho vine a treste rozhodol okresný súd, ako súd prvého stupňa, pričom obvinený môže podať dovolanie len proti rozsudku súdu druhého stupňa (v tomto prípade by to bol krajský súd), vzhľadom ale na to, že obvinený, ako to už bolo opakovane uvedené, urobil vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal a na tomto podklade rozhodol o vine a treste obvineného, pričom obvinený proti jeho rozsudku odvolanie nepodal (mohol tak urobiť, čo do výroku o treste), odvolacie konanie ani neprebehlo a rozhodnutie súdu druhého stupňa v prejednávanej veci vydané nebolo, pričom proti rozhodnutiu okresného súdu, ako súdu prvého stupňa, môže dovolanie podať len minister spravodlivosti, nie obvinený.

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Nezostávalo preto najvyššiemu súdu nič iné, len dovolanie obvineného H. G. na neverejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania veci, podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietnuť.

Napriek tomu, nad rámec uvedeného, len pre úplnosť, najvyšší súd dodáva, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 27. novembra 2023 a jeho zvukového záznamu neplynie, že by bol obvinený zo strany sudcu k priznaniu sa ku skutku akokoľvek nútený, práve naopak, obvinený potom, čo bol poučený podľa § 257 Trestného poriadku, odpovedal na položené otázky a po prijatí jeho vyhlásenia súdom

prvého stupňa v záverečnej reči spontánne oľutoval svoj skutok a vyjadril vôľu viesť riadny život, pričom spokojnosť s rozhodnutím vyjadril tak, že sa rozhodol vzdať práva na podanie odvolania za seba, ako aj za osoby oprávnené podať odvolanie.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol senát najvyššieho súdu jednomyseľne tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.